चिंशद्भिर्व्विशिखैस्तीक्ष्णैर्जलसन्धमताडयत् । प्रगृह्य तु ततः खड्गं जलसन्धो महाबलः । ४८४
आर्षभञ्चर्म्म च महत् शतचन्द्रकसङ्कुलं । आविध्य च ततः खड्गं सात्वतायोत्ससर्ज्ज ह ।
शैनेयस्य धनुश्छित्वा सखड्गो न्यपतन्महीं । अलातचक्रवच्चैव व्यरोचत महीं गतः ।
अथान्यद्धनुरादाय सर्व्वकायावदारणं । शालस्कन्धप्रतीकाशमिन्द्राशनिसमस्वनं ।
विस्फार्य्य विव्यधे क्रुद्धो जलसन्धं शरेण ह । ततः साभरणौ बाहू चुराभ्यां माधवोत्तमः ।
सात्यकिर्जलसन्धस्य चिच्छेद प्रहसन्निव । तौ बाहू परिघप्रख्यौ पेततुर्गजसत्तमात् । ४९०
वसुन्धराधराङ्गष्ठौ पञ्चशीर्षाविवोरगौ । ततः सुदंष्ट्रं सुमहत् चारुकुण्डलमण्डितं ।
चुरेणास्य तृतीयेन शिरश्चिच्छेद सात्यकिः । तत्पातितशिरोबाहुं कबन्धं भीमदर्शनं ।
द्विरदं जलसन्धस्य रुधिरेणाभ्यषिञ्चत ; जलसन्धं निहत्याजौ त्वरमानस्तु सात्वतः ।
विमानं पातयामास गजस्कन्धाद्विशाम्पते । रुधिणावसिक्ताङ्गो जलसन्धस्य कुञ्जरः ।
विलम्बमानमवहत् संश्लिष्टं परमासनं । शरार्द्दितः सात्वतेन मर्द्दमानः स्ववाहिनीं । ४९५
घोरमार्त्तस्वरं कृत्वा विदुद्राव महागजः । हाहाकारो महानासीत्तव सैन्यस्य मारिष ।
जलसन्धं हतं दृष्ट्वा तृष्णीनामृषभेण तु । विमुखाश्चाभ्यधावन्त तव योधाः समन्ततः ।
पलायनकृतोत्साहा निरुत्साहा दिषज्जये । एतस्मिन्नन्तरे राजन् द्रोणः शस्त्रभृतांवरः ।
अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्युयुधानं महारथं । तमुदीर्णं तथा दृष्ट्वा शैनेयं कुरुपुङ्गवाः ।
द्रोणेनैव सह क्रुद्धाः सात्यकिं समुपाद्रवन् । ततः प्रवृत्ते युद्धं कुरूणां सात्वतस्य च । ४९००
द्रोणस्य च रणे राजन् घोरं देवासुरोपमं ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि जलसन्धवधे पञ्चदशाधिकशततोऽध्यायः ॥ ११५ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ ते किरन्तः शरव्रातान् सर्व्वे यत्ताः प्रहारिणः । त्वरमाणा महाराज युयुधानमयोधयन् ।
तं द्रोणः सप्तसप्तत्या जघान निशितैः शरैः । दुर्म्मर्षणो द्वादशभिर्दुःसहो दशभिः शरैः ।
विकर्णश्चापि निशितैस्त्रिंशद्भिः कङ्कपत्रिभिः । विव्याध सव्ये पार्श्वे तु स्तनाभ्यामन्तरे तया ।
दुर्म्मुखो दशभिर्व्वीरैस्तथा दुःशासनोऽष्टभिः । चित्रसेनश्च शैनेयं द्वाभ्यां विव्याध मारिष । ४९५
दुर्य्योधनश्च महता शरवर्षेण माधवं । अपीडयद्रणे राजन् शूरास्त्वन्ये महारथं ।
सर्व्वतः प्रतिषिद्धस्तु तव पुत्रैर्म्महारथैः । तान् प्रत्यविध्यद्वार्ष्णेयः पृथक् पृथगजिह्मगैः ।
भारद्वाजं त्रिभिर्व्वाणैर्दुःसहं नवभिः शरैः । विकर्णं पञ्चविंशत्या चित्रसेनञ्च सप्तभिः ।
दुर्म्मर्षणं द्वादशभिरष्टाभिश्च विविंशतिं । सत्यव्रतञ्च नवभिर्व्विजयं दशभिः शरैः ।
ततो रुक्माङ्गदञ्चापि विधुन्वानो महारथः । अभ्ययात् सात्यकिस्तूर्णं पुत्रं तव महारथं । ४९१०
राजानं सर्व्वलोकस्य सर्व्वलोकमहारथं । शरैरभ्याहनद्गाढं ततो युद्धमभूत्तयोः ।
विमुञ्चन्तौ शरांस्तीक्ष्णान् सन्दधानौ च सायकान् । अदृश्यं समरेऽन्योऽन्यं चक्रतुस्तौ महारथौ ।
सात्यकिः कुरुराजेन निर्व्विद्धो बङ्गशोभत । अस्रवद्रुधिरं भूरि स्वरसं चन्द्रनो यथा ।